

РЕШЕНИЕ

№ 326

гр. София, 16.01.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 19.12.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11363** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.40, ал.2

ЗДОИ.

Образувано е по жалба, допълнително уточнена, от П. П. Т. срещу мълчалив отказ на изп.директор на ДП“Р.“ по заявление по ЗДОИ с вх.№П-92-00-1755/26.08.2016г., с който е отказан достъп до договор за изграждане на първия етап от Националното хранилище за ниско-и средноактивни радиоактивни отпадъци. Жалбоподателят моли да бъде отменен оспорения административен акт.

В с.з. жалбоподателят П. П. Т., лично и в представена писмена защита, поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - изп.директор на ДП“Р.“, чрез адв.Р., поддържа становище, че жалбата е просрочена, а отказа за предоставяне на обществена информация е влязъл в сила. Претендира за направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с вх.№П-92-00-1755/26.08.2016г., подадено от името на П. П. – член на Обществения съвет на Асоциация на свободното слово „А. П.“ и зам.председател на Национално движение „Е.“, до изп.директор на ДП“Радиоактивни отпадъци“ е поискано да бъде предоставена информацията в договор за изграждане на първия етап от Националното хранилище за ниско-и средноактивни радиоактивни отпадъци, съобщение за който е публикувано на интернет страницата на ДП“Р.“. Жалбоподателят е посочил, че желае

да получи информацията по електронна поща.

С писмо по електронна поща, изпратено от адрес от домейна на ответника по жалбата, от главен юрисконсулт-ръководител отдел „Правен“ на ДП“Р.“ на 06.10.2016г. е указано на жалбоподателя, че информацията ще му бъде предоставена след получаване на поисканото съгласие на контрагента по договора. В тази връзка жалбоподателят е отговорил, че счита срока за произнасяне удължен с 14 дни и очаква до 10.10.2016г. да получи отговор на искането си.

На 10.10.2016г. юрисконсултът, отново по електронна поща, е уведомил жалбоподателя, че все още не е получен отговор от контрагента по договора съгласно чл.31 ЗДОИ; и е указал съгласно чл.29, ал.1 ЗДОИ на П. П. да уточни предмета на исканата обществена информация – да уточни на основание §1, т.6 от ДР на ЗДОИ каква точно информация му е необходима, която да е свързана с разкриване на корупция или на злоупотреба с власт.

С уточнение на заявление по ЗДОИ вх.№92-00-2034/12.10.2016г. до изп.директор на ДП“Р.“ жалбоподателят е посочил, че желае да получи копие от договора. Относно надделяващия обществен интерес към исканата информация е изтъкнал, че такъв не следва да се доказва от заявителя, а институцията която твърди, че такъв не е налице, следва да докаже това.

Жалбата срещу мълчалия отказ на изп.директор на ДП“Р.“ е подадена на 10.11.2016г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ "обществена информация" е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Задължените да предоставят информация по закона субекти са посочени в чл.3, ал.1 и ал.2 ЗДОИ. Безспорно ДП“Р.“, представлявано от изп.директор, е сред тях съгласно чл.3, ал.2, т.2 ЗДОИ.

Заявлението за достъп до обществена информация е подадено на 26.08.2016г. В последния ден-10.10.2016г. /понеделник/ на срока за оспорване на мълчалив отказ /формиран съгласно чл.28, ал.1 ЗДОИ на 09.09.2016г./ по него- отказът е оттеглен, като на основание чл.31, ал.1 и чл.29, ал.1 ЗДОИ /с оглед искане на съгласието на съконтрагента по договора и уточняване на искането/ срокът за произнасяне е удължен до 26.10.2016г. От този момент е започнал да тече едномесечният срок за оспорване на мълчалив отказ. Жалбата е подадена на 10.11.2016г., т.е. в срока по чл.149, ал.2 АПК за оспорване на мълчалив отказ, от страна, която би била адресат на акта и съответно има интерес от оспорването на мълчаливия отказ, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Съдът намира за неоснователно възражението на процесуални представител на ответника, че заявлението за достъп до обществена информация е подадено от името на обществена организация. В него е посочено, че се подава от името на инженер-математик П. П., а посочването на качествата му на член на Обществения съвет на Асоциация на свободното слово „А. П.“, носител на международна награда за

защита на човешките права „Златен гълъб“ и зам.председател на Национално движение „Е.“, съдът намира, че е с оглед обосноваването на интереса му от информацията, която е поискал. А и в случай, че е имал съмнения относно това дали заявлението е подадено от физическо или юридическо лице, ответникът е следвало да укаже изрично да се уточни това обстоятелство, както напр. е сторил съда по отношение на жалбата срещу адм.акт.

Процесуалния представител на ответника прави и възражение, че кореспонденцията относно заявлението за достъп до обществена информация между жалбоподателя и главен юрисконсулт-ръководител отдел „Правен“ на ДР“Р.“ е лична такава и не засяга ДП“Р.“. В тази връзка съдът намира, че юрисконсултът е дал указанията от името на юридическото лице, като по делото не е представена длъжностната му характеристика, от която да се установи, че той няма представителни пълномощия по отношение на дружеството, която е основната характеристика на длъжността му. Но дори да се приеме, че първият мълчалив отказ не е бил оттеглен; на практика с уточнението му, направено на 12.10.2016г. жалбоподателят пак е поискал същата информация като по заявлението от 26.08.2016г., което по аргумент на противното от 37, ал.1, т.3 ЗДОИ е допустимо.

Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.28, ал.2 ЗДОИ в определения от закона 14-дневен срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Разпоредбите на чл.37-39 ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ и реда за неговото съобщаване на заявителя. Единствената призната от закона възможност за процедиране на заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт - решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация, което се връчва лично на заявителя срещу подпис или се изпраща по пощата с обратна разписка. При хипотезата на отказ, в акта следва мотивирано да се посочат кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация. Още повече, и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ, за него съществува задължение да издаде решение, с което да се произнесе по направеното искане. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от административния орган при преценка на основателността на искането, като в случай, че органът установи, че информацията не е обществена или са налице основания за отказ или редът по ЗДОИ е неприложим, следва да изложи мотиви в тази насока.

Като не се е произнесъл с изричен мотивиран акт, въпреки че е бил длъжен по закон, изп.директор на ДП“Р.“ е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание мълчаливият отказ на изп.директор на ДП“Р.“ да се произнесе по заявление с вх.№П-92-00-1755/26.08.2016г. за достъп до обществена информация, подадено от П. П. Т., подлежи на отмяна.

На основание чл.173, ал.2 АПК, преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт в съответствие с изискванията на ЗДОИ акт, с който да предостави или да откаже предоставянето на достъп до същата.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на изп.директор на ДП“Р.“ по заявление за достъп до обществена информация с вх.№П-92-00-1755/26.08.2016г., подадено от П. П. Т..

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА на изп.директор на ДП“Р.“ за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх.№П-92-00-1755/26.08.2016г., подадено от П. П. Т., съобразно дадените в мотивите към решението на съда указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от постъпването на преписката в ДП“Р.“ в изпълнение на влязло в сила решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: